

[Chr. Christiansen.]

der er fremsat af den højtærede fiskeriminister: at tiden vist ikke er inde til at drøfte eller tage stilling til indførelse af fisketegn. Jeg tror, der er grund til at vente, indtil der fra erhvervets side er en større enighed om en sådan plans gennemførelse.

Der er et særligt problem i forbindelse med fiskerilovgivningen, et problem, som vedrører alle disse tre love; det er de mange bemyndigelser, der i en række af paragrafferne gives fiskeriministeren. Fiskerikommissionen fremsatte et par karakteristiske betragtninger om dette spørgsmål, som jeg synes det er rigtigt at understrege overfor det høje ting. Det gælder først og fremmest denne udtalelse om bemyndigelserne i de midlertidige love:

„De ved denne midlertidige lovgivning givne bemyndigelser er kun blevet anvendt efter forhandling med fiskeriets hovedorganisationer og dansk biologisk station og har såvidt udvalget bekendt ikke givet anledning til misfornøjelse fra fiskerierhvervets side.“

Endelig findes der også i kommissionsbetænkningen nogle betragtninger over bemyndigelserne i de forslag, som kommissionen har udarbejdet, og herom hedder det:

„men har dog ikke ment at kunne undgå at stille forslag om, at der fortsat tillægges fiskeriministeren visse bemyndigelser; således er det specielt af fiskerierhvervets repræsentanter i udvalget anset for absolut påkrævet, at der fortsat tillægges fiskeriministeren en række bemyndigelser, f. eks. såvel med hensyn til bestemmelserne om mindstemål og fredningstider som med hensyn til reglerne om brug og indretning af redskaber, såfremt man vil undgå stadig at være nødt til at arbejde med årligt tilbagevendende midlertidige love, idet det fortsat må forventes at blive nødvendigt med større eller mindre mellemrum at regulere mindstemål og fredningstider vedrørende visse fiskerarter af biologiske og erhvervsmæssige hensyn“.

Jeg har ønsket at fremdrage disse udtalelser, ikke fordi jeg for mit eget vedkommende ikke er ganske klar over, at det vil være umuligt at udforme et lovforslag, der er kemisk fri for bemyndigelser til ministeren, når det gælder lovbestemmelser om fiskeriet. De foreliggende fiskerilove indeholder da også flere bemyndigelser til fiskeriministeren, end man ellers finder i love, der angår andre grene af danske erhvervsområder.

Såvel fiskerikommissionen som landstingsudvalget ved jeg er blevet opfordret til, at bemyndigelsernes antal blev så få som muligt. Men alligevel er der mindst lige så mange bemyndigelser i de foreliggende lovforslag, som der er i de nugældende fiskerilove, herunder også medregnet de midlertidige. Jeg skal ikke hovere over, at venstre og konservative nu må stemme netop for de bemyndigelser, som de tidligere har talt så bravt imod. Måske hjælper det noget, at det er deres egen regering, der skal sætte navn under lovene. Jeg giver gerne og uden betænkelighed min støtte til de bemyndigelser, der tillægges fiskeriministeren, da jeg ved, at praksis er den — og det har det iøvrigt altid været —, at der, inden bemyndigelserne sættes i kraft, forhandles nærmere med fiskeriets hovedorganisationer og dansk biologisk station.

Der er et andet fredningsproblem, som ikke er omtalt i loven, men som spiller en stor rolle for fiskeriet. Jeg tænker her på de vanskeligheder, ålekragen bereder en del af vore fiskere, og den skade, ålekragen eller skarven gør på dansk fiskeri. Jeg ved meget vel, at skarven er et interessant zoologisk fænomen, som har videnskabsmændenes meget store interesse; det er vist, fordi den er sjælden som ynglefugl her i landet; der har også været perioder, hvor den overhovedet ikke fandtes her. Men det skal ikke skjules, at skarven eller ålekragen ødelægger uhyre meget for fiskerne. Det er en grådigt fugl, der her er tale om. Fiskerne påstår, at en enkelt fugl pr. dag æder lige så meget fisk, som en dansker spiser på et helt år, nemlig 15 kg. Fiskerne mener, at ålekragernes antal efterhånden er nået op på 3 000, og det er i særlig grad bundgarnsfiskeriet, der er udsat for ødelæggelse. Ålekragerne samler sig særlig omkring Horsens fjord og Nakskov fjord, men det skal ikke glemmes, at ålekragen flyver langt omkring, og at den breder sig. Den er f. eks. set helt oppe ved Limfjorden.

Jeg vil med disse udtalelser henlede den højtærede fiskeriministers opmærksomhed på denne sag, som måske er lille, men som virker meget irriterende på fiskerne. Da det navnlig drejer sig om de små fiskere, indvandsfiskerne omkring de østjyske fjorde og farvandene ved Lolland-Falster, som kæmper med store vanskeligheder, synes jeg, der her bør gøres noget. Der må være en mulighed for og også rimelighed for, at skarvernes antal nedbringes til blot et par hundrede. Det må være rigeligt til at foretage de videnskabelige undersøgelser,